

תפ"ח 67082/06/18 - מדינת ישראל נגד סיאון-יאיר בינימינוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 67082-06-18 מדינת ישראל נ' בינימינוב
(עציר)

בפני
כבוד השופט מנחם פינקלשטיין - אב"ד
כבוד השופטת ליאורה ברודי, סג"נ
כבוד השופט רמי אמיר
מדינת ישראל
בעניין:
ע"י ב"כ עו"ד גל רוזנצוויג

המאשימה

נגד

סיאון-יאיר בינימינוב
ע"י באי כוחו עו"ד אבי כהן ועו"ד פרידה וול

הנאשם

גזר דין

כללי

1. ביום רביעי, 30.5.2018, רצח הנאשם את המנוח, בוריס בוטרשווילי, בחניון ביתו של הנאשם במודיעין, לאחר שהמנוח הסיע ברכבו שלו את הנאשם למודיעין. הרצח בוצע בריות אקדח שהיה ברשותו של הנאשם. לאחר ביצוע הרצח נטל הנאשם תכשיטים וסכומי כסף נכבדים שהיו בתיקו של המנוח והחביאם במחסן שבחניון ביתו. הנאשם הכניס את גופתו של המנוח לתא המטען של אותו רכב (של המנוח) ונסע ליער סמוך באזור מודיעין. שם גרר הנאשם את הגופה, הניח אותה בשוחה, וערם סלעים מעליה. לאחר מכן נסע עם רכבו של המנוח ללוד, ושם הצית את הרכב. הוא חזר בהסעה ציבורית לביתו, אך נעצר אחרי זמן קצר.

רק למחרת בשעת לילה מאוחרת הודה הנאשם בביצוע הרצח, ואז יצא לשחרר את הרצח ואיתר את הגופה ביער.

2. הנאשם כפר, וביום 23.11.2020, לאחר ניהול משפט הוכחות, הרשענו אותו פה אחד בעבירה של רצח בכוונה תחילה, וכן בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, הצתה ושיבוש מהלכי משפט. עתה באים אנו לגזור את דינו.

3. יצוין כבר עתה כי הנאשם הורשע בעבירה של רצח בכוונה תחילה, כפי שהייתה בתוקף בעת ביצוע העבירה, **ודינה - עונש מאסר עולם חובה**. בהכרעת הדין הוספנו וקבענו, כי גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון מס' 137 לחוק העונשין, לא חל כל "דין מקל" על מעשה העבירה, **ודינה נותר עונש מאסר עולם חובה**. זאת משום שני

טעמים: **האחד**, שהרצח היה מתוכנן; **השני**, שהרצח נעשה לצורך שוד המנוח (הטעם הראשון - פה אחד; הטעם השני - בדעת רוב השופטים).

תצהירי נפגע עבירה של בני משפחת המנוח

4. הנאשם היה בן כ-57 שנים במותו. הוא היה נשוי למדונה, ואב לשני בנים ולשתי בנות - ערן, מיטל-שמחה, אורן ועדן. הוגשו בפנינו חמישה תצהירי נפגע עבירה על ידי כל אחד מהם, שבהם תיארו האלמנה והילדים כיצד חרב עליהם עולמם עקב הרצח הנורא.

המנוח היה אדם שמח וחרוץ, איש משפחה ובעל חסד, ושימש משענת עיקרית לאשתו ולילדיו. הוא עמל קשה לפרנסתו בסחר תכשיטים ויהלומים, טיפח את התא המשפחתי, שקד על חינוך הילדים והקנה להם השכלה וערכים. כל ימיו ציפה לכך שיזכה ללוות את ילדיו לחופתם, אך למרבית הצער לא זכה לכך.

המנוח היה סמל הנתינה לזולת והדאגה לאחר. אחרי מותו נחשפו בני המשפחה למפעלי גמ"ח מגוונים שהמנוח הנהיג. הוא שימש גבאי בבית הכנסת "שערי שמיים" בלוד, וטוב עשתה הנהלת בית הכנסת והמתפללים, שהחליטו לקרוא את בית הכנסת על שמו, כאות הוקרה על עשייתו המסורה רבת השנים למען הקהילה.

5. למשפחה נודע על מציאת גופתו של יקירם רק ביום שישי בבוקר, שתי יממות לאחר הרצח, והם עשו מאמצים רבים כדי להביאו לקבר ישראל לפני כניסת השבת. בתצהיריהם מתארים בני המשפחה את רגעי האימה שעברו עליהם, וכן ציינו שאין הם מפסיקים לחשוב על רגעי האחרונים של המנוח. דגש מיוחד ניתן לזעם שלהם על פרק הזמן הארוך שעבר מזמן הרצח ועד לשחזור, שבו הוביל הנאשם את המשטרה לגופת המנוח. ערן, בנו בכורו של המנוח, ציין שביום הרצח נתקלו הוא ואָחיו בנאשם בתחנת המשטרה, וכאשר שאלו אותו היכן אביהם, השיב הנאשם כי "בשעה 8 וחצי הוא זרק אותי במודיעין ומשם נסע לרמת גן".

7. בני המשפחה הדגישו את כעסם על ניסיונו של הנאשם להשחיר את המנוח כחלק מקו ההגנה שנקט, בעוד שהם נמצאים באולם בית המשפט ואינם יכולים להשמיע את מחאתם כנגד השקרים הבוטים שהשמיע הנאשם.

6. הרצח של הנאשם הסב נזקים כספיים רבים למשפחתו. בענף התכשיטים והיהלומים נהוג לרשום את פעולות הסחר על גבי פתקים. גם הנאשם נהג כך ושם את הפתקים בתיקו, אלא שהנאשם הצית את הרכב כאשר התיק, ובו אותם פתקי חוב, היה בתוך הרכב. כתוצאה מכך, סוחרים שחבו כספים למנוח מצאו דרך מפלט להתחמק מהשבת חובם. בנוסף, היה הנאשם שותף לעסקאות אחרות, כאשר בין השותפים התעוררו מחלוקות כספיות. מצבה הקשה של המשפחה והיעדרו של המנוח מנוצל לרעה על ידי השותפים.

7. נביא כאן קטע מדברי ערן, בנו של המנוח, שמייצג את מה שתיארו כל בני המשפחה:

אבא עבורי הוא הבסיס האיתן של הערכים הישרים והמידות הטובות, של התמיכה והעזרה, ההקרבה והמסירות, איש חכמה ומעשה עצה ותושייה, אבא אמיתי שנמצא שם תמיד עבורך. בלטה באבא ז"ל תכונת האמונה והביטחון בה'. אבא נסך בי כל כך הרבה ביטחון בעיתות הכרעה ומשבר, הוא דחף אותי להתעלות, להאמין ביכולותי ולמצותן, לשאוף למצוינות בכל אספקט בחיי - השכלה, עבודת ה', קריירה צבאית, לימוד תורה, אורח חיים בריא, זוגיות ומשפחה. "במקום שאין איש, השתדל להיות איש", ו"יגעת ומצאת תאמין" - אלו היו המשפטים ממקורות חז"ל השגורים בפי אבא ז"ל וכל כך אפיינו אותו. אלו העקרונות לפיהם חנך אותנו.

8. על עיקרי הדברים האלה חזרו בפנינו היום, בהתרגשות רבה, מדונה אלמנתו של המנוח, ושני ילדיו מיטל וערן. דבריהם שיצאו מהלב הבהירו היטב את התהום שנפערה במשפחה עם הירצחו של המנוח, ואת הניגוד הגדול בין תכונותיו האישיות החיוביות מאוד של המנוח לבין שפל המדרגה שאליו הגיע הרצח.

9. נוסף שלאורך מתן העדויות במשפט העידו בפנינו עדים לא מעטים על גודל אישיותו של המנוח.

טיעוני הצדדים

10. בהיעדר חולק על עונש החובה שיש להטילו על הנאשם בגין עבירת הרצח, ובהיעדר חולק כי מן הראוי לחייב את הנאשם בסכום הפיצוי המקסימלי, הסוגיה העיקרית שבה חלקו הצדדים בפנינו, הייתה האם יש להטיל עונש נפרד בגין העבירות הנלוות, ואם כן - האם עונש כזה יצטבר לעונש מאסר העולם.

11. ב"כ המאשימה גרס כי מן הראוי להטיל עונשי מאסר מצטברים בגין כל אחת משלוש העבירות הנלוות, ולגישתו תומכת בכך פסיקת בית המשפט העליון. יש לעשות זאת במיוחד כאשר הרצח תוכנן מראש, ודווקא חפיפת העונשים היא המחייבת הנמקה.

12. ב"כ הנאשם ציין כי הסניגורים משתתפים בצערה הגדול של המשפחה. לדעתו שורת הדין מצדיקה שלא להטיל עונשי מאסר מצטברים על הנאשם בגין העבירות הנלוות. בין השאר ציין הסנגור כי יש לזכור שהנאשם הודה בביצוע הרצח ואף שחזר אותו והוביל לגופת המנוח תוך פחות מיומיים מאז ביצוע הרצח. ממילא יש לצפות שהנאשם ישב בכלא עד אחרית ימיו בגין עונש המאסר שביצע.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי, הנאשם הוא בן 52, ללא עבר פלילי.

הכרעה עונשית

13. על הנאשם יש להטיל עונש מאסר עולם כעונש חובה, בגין עבירת הרצח בכוונה תחילה שביצע.

14. במעשהו הנפשע גדע הנאשם את חייו של אדם חיובי ביותר, "המצפן והמצפון" של משפחתו. התצהירים של נפגעי העבירה ועדויותיהם בפנינו חשפו את גודל האסון שהמיט הנאשם במעשיו הנפשעים, ואת השבר הקשה שגרם לכל אחד מהם במישור הרגשי, המשפחתי והכלכלי.

15. האם מן הראוי להטיל על הנאשם עונש נפרד בגין העבירות הנלוות לעבירת הרצח שבהן הורשע? לאחרונה נדרש מותבנו לשאלה זו בשני תיקים שבהם הורשע נאשם בעבירת רצח ובעבירות נלוות.

16. בתיק אחד (תפ"ח 67018-07-18 **מדינת ישראל נ' דוד חיים** - 6.8.2020) הורשע הנאשם, בנוסף לעבירת הרצח, בעבירות של שיבוש מהלכי משפט ומסירת ידיעה כוזבת. לאחר שהנאשם רצח את אשתו והשליך את גופתה לבור שקרה בחצר הבית, הוא ריסק את מכשיר הטלפון הנייד שלה וגזר את כרטיסי האשראי שהיו ברשותה. לאחר מכן מסר הודעה כוזבת במשטרה, שלפיה נעלמה המנוחה בנסיבות שאינן ידועות לו. לפיכך נערכו חיפושים נרחבים אחר המנוחה, שהוא עצמו השתתף בהם עם בנותיו. רק לאחר כשלושה שבועות התגלתה גופתה של המנוחה.

אנו סברנו כי מן הראוי להטיל על הנאשם עונש מאסר נפרד ומצטבר בגין עבירות השיבוש ומסירת הידיעה הכוזבת, תוך שהפנינו לפסק דינו של בית המשפט העליון (ע"פ 6386/12 **עמנואלוב נ' מדינת ישראל** - 6.12.2015). ביהמ"ש העליון ציין, בין השאר, כי **"קשה לשלול את הגישה העונשית לפיה יש לתת ביטוי בענישה לעבירות חמורות נוספות שעבר הנאשם שנדון על רצח, והוא - שיש להן קיום וממשות נפרדים, וראוי להשקיף עליהן לצורך ענישה כמעשים נפרדים ועצמאיים, ולהדגיש בדרך זו את חומרתן, העומדת לעצמה"**. בית המשפט העליון הוסיף כי יש לשקול את מכלול הנסיבות, הקשורות בעיקר לאופי העבירות הנוספות והרקע לביצוען, וכי **"במקרים מיוחדים ויוצאי דופן...עשויה להיות הצדקה לגזור...עונשים מצטברים על עונש מאסר העולם"** (מובאה זובדברי בית המשפט העליון נלקחה מ-ע"פ 5329/98 **דג'אני נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(2) 273, 286-287 (2003)).

כמו כן ציינו, שבאותו מקרה היה משקל סגולי משמעותי לעבירות של שיבוש ומסירת הידיעה הכוזבת, במובן זה שכדי להציל את עורו הקריב הנאשם את שלומן הנפשי של בנותיו שהיטלטלו בין תקווה לייאוש. כן ציינו שלנוכח המעשים שהביאו להטעיית הבנות, יש ערך חברתי נוסף שראוי להגן עליו.

17. לעומת זאת, בתיק אחר שנדון בפנינו (תפ"ח 47499-11-16 **מדינת ישראל נ' שווא** - 31.12.2018) הורשע הנאשם, בנוסף על עבירת הרצח, בעבירות שיבוש שנעשו בזירות הרצח עצמן תוך כדי ומיד לאחר הרצח. ולא סברנו שיש מקום להטיל עונש נפרד על הנאשם. ערעור על פסק דינו נדחה בביהמ"ש העליון בע"פ 1130/19 **שווא נ' מ.י** (27.12.20).

18. במקרה שלפנינו הגענו לכלל מסקנה, כי לגבי עבירת השוד בנסיבות מחמירות אין להטיל על הנאשם עונש נפרד. זאת משום שעבירת השוד הייתה צמודה לעבירת הרצח, והרצח נועד (לדעת רוב השופטים) לשם השוד. כלומר, מדובר בכלים שלובים. דווקא בשל השוד יש הצדקה להחמרה לפי הדין החדש, כך שעונש מאסר העולם יהיה עונש חובה, שכן הרצח לשם שוד הוא רצח "בנסיבות מחמירות" (בענייננו ההרשעה הייתה ברצח לפי הדין הישן, כיוון שמתקיימת, בין היתר, ההחמרה האמורה שבדין החדש, ולכן הדין החדש איננו דין מקל).

19. לעומת זאת, סבורים אנו שמן הראוי והצודק לעשות כן ביחס לעבירות ההצתה והשיבוש. המדובר בשתי עבירות חמורות כשלעצמן, שבוצעו במקומות שאינם מקום ביצוע הרצח, מתוך כוונה של הנאשם למלט את עצמו ממתן הדין על מעשיו.

פן מיוחד של חומרה המצדיק עונש נפרד רואים אנו בהשלכת גופת המנוח והפקרתה ביער, מה שגרם לאי ידיעה על מותו של המנוח, הלנת המת, ביזוי ודחיית הבאתו לקבר ישראל, כאשר כל אלה מסבים מתח נפשי רב ונזק נפשי בל ישוער לבני משפחתו, כפי שנזכרנו גם מכל אחד מתצהירי נפגע העבירה שהוגשו בפנינו. וכאמור, בהכרעה בשאלה זו עלינו להביא בחשבון את מכלול הנסיבות.

לדעתנו יש להעמיד עונש נפרד זה על ארבע שנות מאסר. הצדדים לא טענו בהקשר זה למתחמים, ולכן ראינו גם אנו לפנות במישרין ולקבוע עונש מתאים בעינינו.

יתרה מכך, יש מקום להורות כי עונש זה ירוצה חלקו בחופף וחלקו במצטבר. אומנם הכלל הוא שאין צוברים עונשים של עבירות נלוות לעבירת הרצח לעונש מאסר עולם שבגינה. ואולם גם לכלל זה יש חריג כאשר מדובר בעבירות נפרדות מבחינת הזמן והמקום, או עבירות הבולטות בחומרתן היתרה. בענייננו מדובר בעבירות שנמשכו באתרים שונים, כאשר הנאשם הטמין את גופתו של המנוח ביער מרוחק, ואז המשיך והצית את מכוניתו של המנוח בעיר אחרת. הפנינו לפסיקה הנוגעת לעניין זה בפרשת **דוד חיים** לעיל.

בהקשר לכך נציין גם את החומרה המיוחדת, הנובעת מכך, שבמעשה השיבוש שכרוך בהסתרת גופתו של המנוח ביער יש פגיעה נוספת על הפגיעה בערך המוגן בעבירה, הערך של הגנה על ההליך המשפטי - מדובר בפגיעה קשה במשפחת המנוח ובכבוד המנוח. לשיקול זה כשיקול נוסף לצבירה נפנה לפסק דין שניתן במותבנו היום (תפ"ח 24139-09-17 **מדינת ישראל נ' גולובקו ואח'** (10.01.21)).

הצבירה הראויה בעינינו תהיה של שנתיים, כאשר שנתיים נוספות תהיינה בחופף.

התוצאה

20. א. בגין עבירת הרצח ועבירת השוד בנסיבות מחמירות מוטל על הנאשם עונש מאסר עולם. תחילת ריצוי העונש ביום מעצרו של הנאשם, 30.05.2018.

ב. בגין עבירת ההצתה והעבירה של שיבוש מהלכי משפט אנו מטילים על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל. שנתיים מתוכן יצטברו לעונש מאסר העולם, ושנתיים תהיינה בחופף.

ג. על הנאשם מוטלים 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות שהיא פשע, ועבירת הצתה.

ד. אנו מחייבים את הנאשם בפיצויים המקסימליים בסך 258,000 ₪. הפיצויים יחולקו לאלמנה ולארבעת הילדים בחמישה חלקים שווים.

הנאשם יפקיד את הפיצויים בקופת בית המשפט עד יום 1.3.21.

ב"כ המאשימה יודיע את פרטי נפגעי העבירה למזכירות לצורך העברת התשלום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"א, 10 ינואר 2021, בנוכחות ב"כ הצדדים, הנאשם, ומשפחת המנוח וב"כ.

מנחם פינקלשטיין, שופט אב"ד ליאורה ברודי, שופטת, סג"נ רמי אמיר, שופט